EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 17.3.2023.
COM(2023) 142 final

# KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

## par to, kā īstenota Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem

## Bīstamo un citu atkritumu radīšana, apstrāde un pārrobežu transportēšana Eiropas Savienības dalībvalstīs un Apvienotajā Karalistē 2016.–2019. gadā

{SWD(2023) 56 final}

## 1. IEVADS

Eiropas Savienība ("ES") ir viena no pusēm 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvencijā par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu ("Konvencija"). Konvencija paredzēta, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi pret bīstamo atkritumu nelabvēlīgo ietekmi.

ES tiesību aktos Konvenciju transponē ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem[1] ("Regula"). Komisija 2021. gada novembrī ierosināja šo Regulu aizstāt ar jaunu regulu[2]. Pašlaik šis priekšlikums tiek apspriests Eiropas Parlamentā un ES dalībvalstīs.

Katru kalendāro gadu katra dalībvalsts iesniedz Konvencijas sekretariātam ziņojumu par Konvencijas īstenošanu iepriekšējā kalendārajā gadā. Šā ziņojuma ("Bāzeles ziņojums") kopiju nosūta arī Komisijai kopā ar papildu informāciju, kas prasīta Regulas IX pielikumā ("ES anketa")[3].

Reizi trijos gados Komisija, par pamatu izmantojot Bāzeles ziņojumus un ES anketas, izstrādā īstenošanas ziņojumu. Šis ir sestais īstenošanas ziņojums un attiecas uz 2016.–2019. gada periodu. Šis četru gadu pārskats ir izņēmums no parastā trīs gadu pārskatu grafika. Sīkāka informācija par dalībvalstu ziņojumiem ir atrodama pievienotajā Komisijas dienestu darba dokumentā.

Konvencijā terminus "importēt" un "eksportēt" izmanto attiecībā uz sūtījumiem, kas tiek ievesti vai izvesti no valstīm, kuras ir Konvencijas puses. Saskaņā ar ES tiesību aktiem šie termini attiecas tikai uz sūtījumiem, kas tiek ievesti vai izvesti no ES. Šajā dokumentā termini tiek lietoti saskaņā ar Regulu.

Šajā īstenošanas ziņojumā ir sniegta informācija par paziņoto atkritumu sūtījumiem, t. i., par atkritumiem, uz kuriem attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra saskaņā ar Regulas prasībām. Tajā aplūkoti atkritumu sūtījumi, kas klasificēti kā bīstamie atkritumi[4], citi paziņotie atkritumi[5] un sarakstā neiekļautie atkritumi[6]. Tas neattiecas uz atkritumiem, kas klasificēti kā "zaļā" saraksta atkritumi[7], jo dalībvalstīm nav

[1] Regulation (EC) No 1013/2006 on Shipments of Waste (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

[2] https://ec.europa.eu/environment/publications/proposal-new-regulation-waste-shipments_en.

[3] Regulas (EK) Nr. 1013/2006 51. panta 1. un 2. punkts.

[4] Regulā ir definēti bīstamie atkritumi, atsaucoties uz Direktīvu 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem, kura savukārt atsaucas uz bīstamo atkritumu sarakstu, kas ir jāsastāda; šis saraksts tika izveidots, izmantojot Eiropas atkritumu sarakstu, kurā bīstamie atkritumi ir apzīmēti ar zvaigznīti. Par nebīstamiem atkritumiem tiek uzskatīti atkritumi, kas nav klasificēti kā bīstamie atkritumi. Tā kā Regula atbilst Konvencijai, visi atkritumi, kas saskaņā ar Konvenciju klasificēti kā bīstami, arī saskaņā ar Regulu tiek klasificēti kā bīstami.

[5] "Citi paziņotie atkritumi" ir nebīstamie atkritumi, kas uzskaitīti Konvencijas II pielikumā. Tie ir atkritumi, kas savākti no mājsaimniecībām (Y46), un atliekas, kas rodas no mājsaimniecības atkritumu sadedzināšanas (Y47). Šo atkritumu kategoriju kontrole ir līdzīga tai, kas saskaņā ar Konvenciju piemērojama bīstamajiem atkritumiem.

[6] Lai gan dati par sarakstā neiekļauto atkritumu radīšanu kā tādi nav pieejami, sarakstā neiekļautie atkritumi tiks ietverti bīstamo vai citu paziņoto atkritumu kategorijā.

[7] "Zaļā" saraksta atkritumi attiecas uz vairumu nebīstamo atkritumu, kurus var sūtīt atgūšanai bez iepriekšējas rakstiskas paziņošanas vai kompetento iestāžu piekrišanas.

jāziņo par tirdzniecību ar šādiem atkritumiem. Tāpēc ziņojumā nav sniegts pārskats par to atkritumu kopējo daudzumu, kas tiek pārvadāti ES teritorijā, eksportēti no ES un importēti ES. Visi skaitļi šajā ziņojumā ir aptuveni un noapaļoti uz augšu.

## 2. DALĪBVALSTU ZIŅOJUMI

Divdesmit sešas dalībvalstis pabeidza ziņojumus, kas attiecas uz Konvenciju, par visiem četriem 2016.–2019. pārskata perioda gadiem (saskaņā ar Regulas 51. panta 1. punktu). Dažas dalībvalstis ziņojumus iesniedza pēc noteiktā termiņa. Sīkāka informācija par to, kuras dalībvalstis ziņojumus iesniedza novēloti, ir atrodama pievienotajā pielikuma dokumentā.

Divdesmit piecas dalībvalstis pabeidza ziņojumus, kas attiecas uz Regulu, par visiem četriem 2016.–2019. pārskata perioda gadiem (saskaņā ar regulas 51. panta 2. punktu). Dažas dalībvalstis ziņojumus iesniedza pēc noteiktā termiņa. Sīkāka informācija par to, kuras dalībvalstis ziņojumus iesniedza novēloti, ir atrodama pievienotajā pielikuma dokumentā.

Gan attiecībā uz bīstamajiem, gan visiem paziņotajiem atkritumiem tika novērotas neatbilstības to atkritumu daudzumos, kas paziņoti kā nosūtīti no un uz ES dalībvalstīm. Attiecībā uz visiem paziņotajiem atkritumiem visneprecīzākais pārskata gads bija 2018. gads, kad no dalībvalstīm izsūtītie daudzumi bija par 3,7 miljoniem tonnu lielāki nekā uz dalībvalstīm nosūtītie daudzumi. Attiecībā uz bīstamajiem atkritumiem visneprecīzākais gads bija 2016. gads, kad no dalībvalstīm izsūtītie daudzumi bija par 1,1 miljonu tonnu lielāki nekā uz dalībvalstīm nosūtītie daudzumi.

## 3. BĪSTAMO UN CITU PAZIŅOTO ATKRITUMU RADĪŠANA

Jaunākie attiecīgie skaitļi par bīstamo atkritumu radīšanu ES ir atrodami Eiropas Komisijas publikācijās un uzturētajās datubāzēs[8]. Saskaņā ar dalībvalstu paziņotajiem datiem atbilstīgi Atkritumu sūtījumu regulai ES 2016. gadā radīja 95 miljonus tonnu bīstamo atkritumu un 2018. gadā — 102 miljonus tonnu. Radītie bīstamie atkritumi uz vienu iedzīvotāju ES bija 197 kg 2016. gadā un 210 kg 2018. gadā.

ES 2016. gadā tika radīti 2,2 miljardi tonnu paziņoto atkritumu un tikpat daudz 2018. gadā.

## 4. ATKRITUMU SŪTĪJUMI NO DALĪBVALSTĪM

### Bīstamie atkritumi

Visu no 27 ES dalībvalstīm nosūtīto paziņoto atkritumu daudzums 2016.–2019. gadā bija vidēji 19,3 miljoni tonnu gadā, no kurām kaitīgo atkritumu daudzums vidēji bija 6,9 miljoni tonnu (36 %). Laikposmā no 2001. gada līdz 2019. gadam kopējais bīstamo atkritumu daudzums, kas pārvadāts ES un nosūtīts ārpus tās, ir dubultojies.

65 % no bīstamajiem atkritumiem, kas 2016.–2019. gadā izvesti no ES dalībvalstīm, tika atgūti (t. i., reciklēti vai apstrādāti kādā citā atgūšanas operācijā). 2016.–2019. gada rādītājs — 65 % — ir zemāks par 2013.–2015. gada pārskata perioda rādītāju, kas bija

[8] Sk. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/env_wasgen/default/table?lang=en.

76 %. Tā kā no dalībvalstīm izvesto un atgūšanas operācijas apstrādāto bīstamo atkritumu īpatsvars iepriekš, proti, no 2010.–2012. gada līdz 2013.–2015. gada pārskata periodam, bija samērā nemainīgs, 2016.–2019. gada rādītājs, kas ir zemāks, liecina par šīs tendences izmaiņām.

Savukārt likvidēšanai nosūtīto bīstamo atkritumu īpatsvars ir saglabājies gandrīz nemainīgs: 21 % 2016.–2019. gadā salīdzinājumā ar 22 % 2013.–2015. gadā. Tajā pašā periodā ir palielinājies to atkritumu īpatsvars, kas paziņoti kā nosūtīti "jauktai" apstrādei (t. i., likvidēšanai un atgūšanai) (no 2 % līdz 13 %).

1. tabulā norādītas atkritumu apsaimniekošanas darbības, saistībā ar kurām bīstamie atkritumi tika izvesti no dalībvalstīm.

*1. tabula. No dalībvalstīm izvestie bīstamie atkritumi atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas darbībai (1000 tonnas)*

| | **2016** | **2017** | **2018** | **2019** |
|---|---|---|---|---|
| Likvidēšana | 1594 | 1710 | 1477 | 1299 |
| Atgūšana | 688 | 847 | 602 | 677 |
| Reciklēšana | 3012 | 4107 | 3723 | 4279 |
| Jaukta darbība | 802 | 907 | 1059 | 878 |
| Nav precizēta | 1 | 0 | 1 | 0 |

Tāpat kā iepriekšējos pārskata periodos, Francija un Itālija bija divas dalībvalstis, kas 2016.–2019. gadā izveda lielākos bīstamo atkritumu daudzumus — attiecīgi 6,8 miljonus tonnu un 3,9 miljonus tonnu četru gadu periodā. Vācija bija dalībvalsts, kas izveda trešo lielāko atkritumu daudzumu, proti, 3,6 miljonus tonnu.

### *Eksports no ES*

2016.–2019. gada pārskata periodā no ES tika eksportēti 10 % bīstamo atkritumu. Šie atkritumi tika eksportēti tikai uz ESAO valstīm, jo to eksports uz valstīm, kas nav ESAO valstis, ir aizliegts.

## Citi paziņotie atkritumi

Table 2. tabulā norādīti citu paziņoto atkritumu sūtījumi atbilstīgi atkritumu veidiem. Jāņem vērā, ka Y46 atkritumi (t. i., no mājsaimniecībām savāktie atkritumi) un Y47 atkritumi (atliekas, kas rodas no mājsaimniecības atkritumu sadedzināšanas) ir kategorijas "citi paziņotie atkritumi" apakškopas.

*2. tabula. No dalībvalstīm 2016–2019. gadā izvestie citi paziņotie atkritumi (1000 tonnas)*

| | **2016** | **2017** | **2018** | **2019** |
|---|---|---|---|---|
| **Citi paziņotie atkritumi** | 10462 | 11960 | 10927 | 9693 |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| ***Y46*** | *1268* | *1355* | *872* | *826* |
| ***Y47*** | *639* | *546* | *646* | *739* |

Laikposmā no 2001. gada līdz 2019. gadam kopējais citu paziņoto atkritumu daudzums, kas gan pārvadāts ES, gan eksportēts no ES, palielinājās par 463 %. Table 3. tabulā norādīti citu paziņoto atkritumu sūtījumi atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas darbībām.

*3. tabula. Citi no dalībvalstīm izvestie bīstamie atkritumi atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas darbībai (1000 tonnas)*

| | **2016** | **2017** | **2018** | **2019** |
|---|---|---|---|---|
| **Likvidēšana** | 508 | 542 | 410 | 350 |
| **Atgūšana** | 3113 | 3342 | 2460 | 2714 |
| **Reciklēšana** | 6223 | 7539 | 7397 | 6451 |
| **Jaukta darbība** | 617 | 528 | 660 | 178 |
| **Nav precizēta** | 0 | 9 | 0 | 0 |

### Sarakstā neiekļautie atkritumi

Šajā iedaļā ir sniegti dati par sarakstā neiekļauto atkritumu sūtījumiem. Šie atkritumi ir iekļauti vai nu datos par bīstamo atkritumu sūtījumiem, vai datos par citu paziņoto atkritumu sūtījumiem, pamatojoties uz klasifikāciju atbilstīgi ES atkritumu saraksta kodam vai arī uz citu ziņoto informāciju sūtījuma datos, kas identificē sūtījumus kā bīstamus vai nebīstamus. Laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam tika nosūtīti vidēji 9,5 miljoni tonnu sarakstā neiekļauto atkritumu. Lielāko to daļu bija paredzēts atgūt.

## 5. ATKRITUMU SŪTĪJUMI UZ DALĪBVALSTĪM

Saskaņā ar Regulas 51. panta 1. punktu visas dalībvalstis iesniedza informāciju par to teritorijā ievestajiem atkritumiem visos četros 2016.–2019. pārskata perioda gados. Divdesmit sešas dalībvalstis ziņoja par šādiem atkritumu sūtījumiem laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam, un tikai Malta ziņoja, ka tā nav saņēmusi nevienu bīstamu vai citu paziņotu atkritumu sūtījumu.

ES dalībvalstīs 2001. gadā tika ievesti 7 miljoni tonnu visu paziņoto atkritumu, savukārt laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam vidējais šādu paziņoto atkritumu sūtījumu daudzums bija 24 miljoni tonnu gadā. Tas ir pieaugums par 231 % laikposmā no 2001. gada līdz 2016.–2019. gadam. Lai gan šis daudzums gadu no gada svārstās, vidējais rādītājs 2013.–2015. gadā bija 22 miljoni tonnu, tātad salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu vērojams 10 % pieaugums. Turklāt 2016. gadā (26,1 miljons tonnu) un 2017. gadā (26,6 miljoni tonnu) ir vērojams lielākais sūtījumu daudzums, kas ievests dalībvalstīs kopš 2001. gada. Tas turpina vispārējo tendenci, ka ievesto atkritumu sūtījumu daudzums laika gaitā palielinās.

Tāpat kā iepriekšējos pārskata periodos, Vācija bija dalībvalsts, uz kuru nosūtīts lielākais paziņoto atkritumu daudzums, 2016.–2019. gadā ievedot 24 miljonus tonnu. Francija bija

otrajā vietā, četru gadu periodā ievedot 18 miljonus tonnu, bet Zviedrija bija trešajā vietā, ievedot 12 miljonus tonnu.

Turpinot iepriekšējos pārskata periodos novēroto tendenci, gandrīz visi bīstamie un citi paziņotie atkritumi, kas ievesti ES dalībvalstīs 2016.–2019. gadā, ir no ES vai EBTA valstīm. Šie divi avoti kopā veidoja 99 % no visiem šiem paziņotajiem atkritumu sūtījumiem.

**Bīstamie atkritumi**

Laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam uz dalībvalstīm tika nosūtīti vidēji 10,2 miljoni tonnu bīstamo atkritumu gadā (43 % no "importētajiem" paziņotajiem atkritumiem). Dalībvalstis un EBTA valstis kopā 2016.–2019. gadā ES dalībvalstīs ieveda 98 % bīstamo atkritumu, kas ir neliels pieaugums salīdzinājumā ar 2013.–2015. gadu, kad tika ievesti 97 % bīstamo atkritumu.

No trešām valstīm, kas nav ESAO valstis, importēto bīstamo atkritumu daudzums, kas izteikts kā procentuālā attiecība no kopējiem ievestajiem atkritumu sūtījumiem, gadu gaitā bija 1–2 % robežās.

Laikposmā no 2001. gada līdz 2019. gadam ES ievesto bīstamo atkritumu daudzums palielinājās par 265 %, kas ir nedaudz vairāk nekā procentuālais pieaugums visiem paziņotajiem atkritumiem, kas ievesti dalībvalstīs (214 %).

Laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam dalībvalstis no ES izveda 2,6 miljonus tonnu bīstamo atkritumu, bet tajā pašā laikposmā trešās valstis ES ieveda 11 miljonus tonnu. Tāpēc ES joprojām ir bīstamo atkritumu neto importētāja.

Francija bija galvenais bīstamo atkritumu galamērķis 2016.–2019. gadā (17 miljoni tonnu), savukārt Vācija ieņēma otro vietu (10 miljoni tonnu).

2016–2019. gadā 78 % bīstamo atkritumu, kas ievesti dalībvalstīs, tika atgūti un 16 % — likvidēti, savukārt 6 % tika klasificēti kā izgājuši "jauktu" apstrādi. Kopš 2013.–2015. gada tā atkritumu daļa, par kuru paziņots, ka to paredzēts likvidēt, ir nedaudz samazinājusies (par 3 %), savukārt daļa, par kuru paziņots, ka to paredzēts atgūt, ir nedaudz palielinājusies (par 1 %).

2016.–2019. gadā 53 % visu bīstamo atkritumu, kas ievesti ES likvidēšanai, tika nosūtīti uz Vāciju. Tas ir vairāk nekā 2013.–2015. gadā, kad 46 % no visiem likvidēšanai ievestajiem bīstamajiem atkritumiem tika nosūtīti uz Vāciju. Proporcionāli lielais likvidēšanai paredzēto bīstamo atkritumu daudzums, kas nosūtīts uz Vāciju, varētu būt saistīts ar to, ka valstī ir proporcionāli lielāks bīstamo atkritumu likvidēšanas kompleksu skaits salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm.

49 % bīstamo atkritumu, kas ievesti atgūšanai, tika nosūtīti uz Franciju. Tas ir daudz vairāk nekā 2013.–2015. gadā, kad Francija — vēl būdama galamērķis, uz kuru nosūtīts lielākais atgūšanai paredzēto bīstamo atkritumu daudzums, — šim nolūkam saņēma 32 % atkritumu.

**Citi paziņotie atkritumi**

59 % no visiem paziņotajiem atkritumiem, kas nosūtīti uz dalībvalstīm, bija citi paziņotie atkritumi. Laikposmā no 2001. gada līdz 2019. gadam kopējais uz dalībvalstīm nosūtīto citu paziņoto atkritumu daudzums ir pieaudzis par 189 %.

## 6. NELIKUMĪGIE SŪTĪJUMI, INSPEKCIJAS UN IZPILDES PASĀKUMI

### Nelikumīgi sūtījumi

Dalībvalstis 2016.–2019. gadā ziņoja par 5502 nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem, kā arī par nelikumīgo sūtījumu skaita pieaugumu gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu. Ja 2013.–2015. gada periodā tika ziņots par vidēji 933 nelikumīgiem sūtījumiem gadā, tad 2016.–2019. gada periodā tika ziņots par 1376 nelikumīgiem sūtījumiem gadā.

Salīdzinot ar iepriekšējo pārskata periodu, ziņošana par izlases veida pārbaužu / inspekciju skaitu ir uzlabojusies. 2013.–2015. gadā tikai vienpadsmit dalībvalstis sniedza datus ES anketā norādītajā formātā, savukārt 2016.–2019. gadā divdesmit septiņas dalībvalstis izmantoja pareizo formātu.

Paziņoto sūtījumu nelikumība izpaužas dažādi, proti, tās var būt reālas administratīvās kļūdas vai videi nepārprotami kaitīga rīcība. Runājot par administratīvajiem jautājumiem, dalībvalstis parasti ziņo par sūtījumiem, kuriem nav Regulas VII pielikumā paredzēto pavaddokumentu. Konkrētāk, Dānija ziņo par vairākiem gadījumiem, kad piemērots naudassods par nepilnīgi aizpildītām VII pielikuma veidlapām. Vēl viena ziņotā problēma ir pienācīga paziņojuma trūkums. Gan Francija, gan Vācija (divas dalībvalstis ar vislielāko paziņoto nelikumīgo sūtījumu skaitu) ziņo par vairākiem pārvadāšanas gadījumiem, kas veikti bez paziņojuma.

Krimināllietās bieži tiek minēti elektronisko un elektrisko iekārtu atkritumi ("EEIA") un nolietoti transportlīdzekļi ("NTL"). Piemēram, vairums Beļģijas ziņoto nelikumīgo sūtījumu ir bīstamie EEIA, savukārt Čehija ziņo par EEIA, kas nepareizi identificēti kā elektroniskās un elektriskās iekārtas ("EEI"), kuras paredzētas atkalizmantošanai (kuras nav atkritumi). Čehija ziņo arī par NTL, kas tiek sūtīti lietotu automobiļu aizsegā.

Vācija 2016.–2019. gadā paziņoja nelikumīgo sūtījumu lielāko kopskaitu, kopumā norādot 1850 gadījumus, kas veido 34 % no kopējā ES ziņoto gadījumu skaita laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam. Tomēr šis skaits ietver daudzus maznozīmīgus pārkāpumus un aptuveni 480 atkritumu repatriācijas gadījumus[9]. Izslēdzot šos maznozīmīgos pārkāpumus un gadījumus, Vācijas nelikumīgie sūtījumi 2016.–2019. gadā samazinājās līdz 163 gadījumiem (4 % no visiem gadījumiem).

Beļģija bija dalībvalsts, kurai ir otrs lielākais nelikumīgo sūtījumu skaits, proti, 952 gadījumi, kas veido 25 % no kopējā ES ziņoto gadījumu skaita laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam. Francija paziņoja nākamo lielāko skaitu — 625 gadījumus (16 %).

Beļģija paziņoja nelikumīgo sūtījumu lielāko skaitu 2013.–2015. gadā, savukārt Nīderlande šajā pārskata periodā paziņoja otro lielāko skaitu Tā kā Nīderlande neziņoja par 2018. un 2019. gadu, nav iespējams norādīt nelikumīgo sūtījumu kopskaitu 2016.–

[9] Atkritumu repatriācijas incidenti tiek uzskatīti par maznozīmīgiem gadījumiem, kamēr nav paredzēts ievērojams sods.

2019. gada periodā. Tomēr 2016. un 2017. gadā Nīderlandes ziņotie skaitļi joprojām bija augsti, padarot to par ceturto dalībvalsti, kas paziņojusi lielāko gadījumu skaitu 2016.–2017. gadā (pēc Vācijas, Beļģijas un Francijas).

## Inspekcijas

Līdz 2019. gada ziņojumiem divdesmit dalībvalstis (no divdesmit sešām dalībvalstīm, kas sniedza informāciju) ziņoja par inspekcijām, izmantojot jauno formātu un sniedzot datus par inspekcijām, kas sadalītas, pirmkārt, atbilstīgi ar atkritumu sūtījumiem saistītu objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju fiziskām pārbaudēm un, otrkārt, atbilstīgi atkritumu sūtījumu inspekcijām, tostarp fiziskām pārbaudēm. Vairums šo dalībvalstu sniedza pamatlīmeņa informāciju un paziņoja skaitļus par abām inspekciju kategorijām, savukārt atsevišķas valstis sniedza sīkāku informāciju.

Citu starpā sīkāku informāciju sniedza šādas dalībvalstis:

- Vācija, kas atkritumu sūtījumu inspekcijas sadalīja atbilstīgi federālajām un valsts inspekcijām,
- Beļģija, kas norādīja uz ceļiem veikto inspekciju skaitu,
- Somija, kas inspekcijas sadalīja atbilstīgi tām dažādajām valsts iestādēm, kuras šīs inspekcijas veic,
- Grieķija, kas paziņoja datu šķērspārbaužu skaitu, un
- Portugāle, kas norādīja, ka atkritumu sūtījumu inspekcijas ietver gan transportlīdzekļu, gan vienotu administratīvo dokumentu inspekcijas.

Nekonsekvence ziņošanā un tas, ka pat tad, ja tiek izmantots jaunais formāts, nav skaidrs, kāda veida inspekcijas dalībvalstis iekļauj savos ziņojumos, nozīmē, ka ziņoto inspekciju skaits dažādās dalībvalstīs būtiski atšķiras un ka nav iespējams salīdzināt inspekciju skaitu dalībvalstīs. Turklāt joprojām nav vienotas izpratnes par to, kuras izpildes darbības būtu uzskatāmas par "izlases veida pārbaudēm"[10].

## Izpildes pasākumi

Trīspadsmit dalībvalstis sniedza sīkāku informāciju par sodiem, ko var piemērot saskaņā ar to tiesību aktiem, tajā skaitā par naudassodiem (Beļģija, Horvātija, Čehija, Igaunija, Francija, Īrija, Itālija, Latvija, Malta, Polija, Slovākija un Slovēnija) un cietumsodiem (Beļģija, Horvātija, Igaunija, Francija, Vācija, Itālija un Malta). Šķiet, ka kopš iepriekšējā pārskata perioda uzliktajos sodos nav notikušas būtiskas izmaiņas.

Augstākais paziņotais naudassods paliek tāds pats kā 2013.–2015. gada pārskata periodā, proti, Čehijas 2 miljonu EUR naudassods, kuru var piemērot gan fiziskām, gan juridiskām personām. Arī ilgākais minētais cietumsods paliek nemainīgs, proti, tas ir Vācijas 10 gadu cietumsods par smaga kaitējuma nodarīšanu videi. Tāpat kā 2013.–2015. gadā, plaši izplatīts sods ir divu gadu cietumsods.

Šie dati nav pietiekami pārliecinoši un konsekventi, lai izdarītu secinājumus par to, vai lielāks naudassods un ilgāks cietumsods spēj atturēt no nelikumīga atkritumu sūtījuma

[10] Ar Regulu (ES) Nr. 660/2014, ar ko groza Regulu Nr. 1013/2006, termins "izlases veida pārbaude" Regulā tika aizstāts ar terminu "inspekcija". Tas stājās spēkā 2016. gada janvārī.

veikšanas. Joprojām fakts ir arī tas, ka Beļģijā ir gan lielākais kopējais nelikumīgo sūtījumu skaits, gan otrais un trešais lielākais naudassods (līdz 500 000 EUR Flandrijā un līdz 1 000 000 EUR Valonijā) un cietumsoda (pieci gadi) piespriešana.

## 7. TURPMĀKIE PASĀKUMI

Komisija 2020. gada 30. janvārī publicēja Regulas izvērtējumu[11]. Turklāt Komisija 2021. gada 17. novembrī ir iesniegusi priekšlikumu jaunai regulai par atkritumu sūtījumiem. Pašlaik šo priekšlikumu izskata likumdevēji Eiropas Parlamentā un Padomē.

[11] https://ec.europa.eu/environment/pdf/waste/shipments/SWD_2020_26_F1_SWD_EVALUATION_EN_V4_P1_1064541.pdf.